

Prof. Dr. Osman F. Sertkaya'nın “Dîvânü Lügati’t-Türk’te Geçen Her Kelime Türkçe Kökenli Midir? Veya Kâşgarlı Mahmud'un Dîvânü Lügati’t-Türk’ünde Yabancı Dillerden Kelimeler” Başlıklı Makalesi Üzerine

Ekrem Arıkoğlu*

Prof. Dr. Osman F. Sertkaya ülkemizin, özellikle Eski Türkçe konusunda, onde gelen birkaç bilim adamından biridir ve yazdıklarına Türkologlarca dikkatle takip edilir. Ben de hocanın yazdıklarını takip etmeye çalışanlardan biriyim. Dil Araştırmaları dergisinin 5. sayısında hocanın yukarıda başlığını verdığım yazısı yayımlandı. Yazıyı birkaç kez okudum. Makalede özellikle tutarsızlık olarak düşündüğüm ve katılmadığım noktalar vardı. Hocaya katılmadığım görüşlerimden bazılarını bu yazıda kaleme alacağım.

Yazının ilk bölümünde DLT’de “*Eğer bir kelime DLT’de geçiyorsa o kelime Türkçedir*” şeklindeki yanlış kanaat tenkit edilir. Konu açıklanırken de “*şahr*” ve “*bülbül*” kelimelerinin Türkçe kökenli olmadığı bu kelimelerin diller arasındaki seyri ve şekilleri anlatılır.

Sertkaya, makalenin giriş bölümünde DLT’deki kelimeler okunurken karşılaşılan güçlükler üzerinde durur. Ona göre “Kelimenin kalm veya ince sıradan okunması, kelimenin ünlüsünün okunması ve kelimenin hem ünsüzünün ve hem de ünlüsünün okunması” olmak üzere üç temel problem vardır (s. 14).

Makalede esas itibarıyla DLT’de yabancı kökenli olduğu varsayılan kelimeler verilmiştir. Sertkaya’ya göre DLT’de Çince kökenli 71, Moğolca kökenli 57, Hintçe kökenli 9, Hotence ve Hoten Sakacısı kökenli 26, Kençekçe ve Kâşgarca kökenli 22+6, Toharca kökenli 6, Sogdca kökenli 21, Grekçe kökenli 5, Farsça kökenli kelime ve cümleler 27+3, Tibetçe kökenli 3 ve Arapça kökenli 2 olmak üzere toplam 258 kelime Türkçe kökenli değildir. Bu sayı 6730 madde başının % 3.83’üne tekabül eder. Hoca bu sayıları verdikten sonra “Çok daha titiz bir araştırma ile % 4’e yaklaşan bu sayının artacağı şüphesizdir. Ancak şu an için tespit edilen bu 258 örnektenden sonra, **bir kelimenin DLT’de geçmesinin o kelimenin Türkçe kökenli olmasına esas teşkil etmeyeceği** hususu gözden uzak tutulmamalı, özellikle etimolojik kelime açıklamalarında bu konuda daha

* Doç. Dr., Gazi Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Çağdaş Türk Lehçeleri ve Edebiyatları Bölümü. arikoglu@gazi.edu.tr

titiz davranışılmalıdır." (s. 16) der. Biz de titiz davranışmak için bu yazıyı kaleme alıyoruz.

Sertkaya, DLT'de Türkçe olmadığını düşündüğü kelimeleri sıralarken o konuda yapılmış daha önceki çalışmaları da verir.

Bahsi geçen kelime Clauson'da geçiyorsa sözlükteki sayfa numaraları gösterilir.

Şimdi, öncelikle, makalede mükerrer alınan kelimeleri sıralamak istiyoruz:

Cek "Kumaş biçiminde bir pamuk dokuma" açıklamasıyla Çince olarak alınır (s. 29). Aynı kelime *çeg~çek* madde başlığıyla Hoten ve Hoten Sakacısı kelimeleri listesine de alınmıştır.

Cer "Vakit, zaman (Oğuzca) açıklamasıyla Çince listesindedir (s. 18). Aynı kelime aynı anlamlıyla Hotence ve Hoten Sakacısı kelimeleri listesine alınmıştır (s. 29).

Kanpa~Kenpe "Bir ot adı" açıklamasıyla Kençekçe kelimeler listesindedir (s. 32). Aynı kelime Sogdqça kelimeler listesinde de yer alır (s. 35).

Kırguy~Kırkuy "atmaca" anlamlarıyla Hotence ve Hoten Sakacısı listesine alınmıştır (s. 20). *Kırguy* "atmaca, doğan" anlamlarıyla Moğolca kelimeler listesinde de yer alıyor (s. 25).

Korday kelimesi "Kuğu kuşu, Pelikan" açıklamasıyla Çince kelimeler listesindedir (s. 20). Aynı kelime "Pelikan, Kuğu cinsinden bir kuş" açıklamasıyla Moğolca kelimeler listesinde bulunur (s. 25).

Laçın "Şahin; yiğit adam" açıklamasıyla Moğolca kelimeler listesindedir (s. 26). Aynı kelime "Şahin" anlamlarıyla Toharca kökenli kelimeler listesindedir (s. 33).

"**laçın** Clauson kelimenin Toharca olabileceğini söylüyor. Volker Rybatzki ise Moğolca olabileceğini vurguluyor" (s. 26). Sertkaya ise her iki dilden olduğunu söylüyor!

Hana kelimesi "anne" anlamlarıyla Hotence ve Hoten Sakacısı listesine alınmış (s. 29). Aynı kelime *h-ana* yazılışıyla ve aynı anlamda Kençekçe sayılmış (s. 31).

Hata kelimesi "baba" anlamlarıyla Hotence ve Hoten Sakacısı listesine alınmış (s. 29). Aynı kelime *h-ata* yazılışı ve aynı anlamda Kençekçe listesine alınmıştır (s. 31).

Yukarıda sıraladığımız 9 kelime mükerrer verildiklerinden, etimolojile-

rine bakılmaksızın, 258 sayısından düşülmelidir. Bu kelimelerin kökenlerinin niçin iki farklı dilde gösterildiği meselesi izaha muhtaçtır. *Laçın* örneğinde olduğu gibi, farklı bilim adamlarının görüşleri alımlıken tekrara düşülmüş olunabilir.

Sertkaya, Moğolca kökenli saydığı kelimeleri vermeden önce “Bazı kelimelerin kökeni konusunda araştırmacılar değişik görüşler ileri sürmüşlerdir. Mesela *açı*, *ingen*, *sakak*, *sakal* vs gibi kelimeler Gülensoy'a göre Moğolca, Clauson'a göre ise Türkçe kökenlidir. Çeşitli araştırmacıların Moğolca saydıkları *esen*, *karañgu(y)*, *karanku(y)* kelimeleri de Doerfer'e göre Türkçe kökenlidir.

Türkçe ile Moğolcada aynen geçen aşağıdaki ve benzeri kelimelerin kökeninin ise hangi dil olduğu münakaşalıdır.” (s. 23) dedikten sonra *aglak*, *berke*, *kula*, *kür*, *sakak*, *sakal*, *sirke*, *sonkur* kelimelerini sıralar. Fakat aynı kelimeler 57 kelimelik Moğolca listesine alınmıştır. Yani Sertkaya, kendi deyişiyle “kökeni münakaşalı” kelimeleri Moğolca saymaktadır.

“Hotence kelimeler Türkçe kökenli olup Hotenlilerin *h-* protezi ile *ana* yerine *hana*, *ata* yerine *hata* şeklinde söyledişi kelimelerdir.” (s. 28) diyen Sertkaya *hana* ve *hata* kelimelerini “Hotence ve Hoten Sakacısı kökenli kelimeler” listesine almaktadır. Hotenliler *ana* kelimesinin başına *h-* getirdiklerinde *hana* Hotence mi olmaktadır? Eğer öyleyse “etimoloji” kelimesinin anlamını bütünüyle sorgulamak gerekmeyecek midir?

“Kençekçe ve Kâşgarca kökenli kelimeler (22+6)” başlığıyla verilen bölümde çeşitli araştırmacıların DLT’de Kençekçe kelimelerin sayısını farklı verdiği belirtilir. Bu bölümde “Bilgehan Atsız Gökdağ (2007) 25” bilgisi verilir. B. A. Gökdağ *Dil Araştırmaları* dergisinin 1. sayısındaki makalesinde “Kâşgarlı Mahmud'un Kençekçe diye verdiği 23 kelime isim cinsindendir... söz konusu kelimelerin yarıdan fazlasının Kençekçeye yabancı dillerden geçmiş olduğunu düşünüyoruz... Ancak kelimelerin yarıya yakını Türkçe ile açıklanabilir durumdadır” (Gökdağ 2007 : 105) demektedir.

“Kâşgarlı Mahmud'un *kençekçedir* açıklaması ile verdiği Kâşgarda oturan Türk ahalinin dilindeki *çaha*, *eveh*, *h-ana*, *h-ata*, *sin*, *ühi* vs. gibi Türkçe kökenli altı kelimenin dışında kalan Hint-Avrupa kökenli olduğu tahmin edilen 22 Kençekçe kelime şunlardır” (s. 31) bilgisinden sonra *çaha*, *eveh*, *h-ana*, *h-ata*, *sin*, *ühi* kelimelerinin aşağıdaki listede bulunmaması gereklidir.

“*Anumi*, *Didim*, *kirit*, *nom*, *satir* gibi Grekçe kelimeler Türkçeye Sogdça (veya Skr.) üzerinden geçtikleri için bu gibi kelimeler Sogdça kelimeler içerisinde gösterilmişlerdir” (s. 34).

Konumuz köken bilgisi (etimoloji) ise, bir Arapça kelime Farsça üzerinden Türkçeye geçse Farsça kökenliler içerisinde mi göstermek gereklidir?

Sertkaya'nın ifadesine rağmen, doğru olarak, Grekçe sayılan kelimeler “g. Grekçe kökenli kelimeler (5)” başlığı açılarak orada verilmiş.

Sertkaya, yazının giriş bölümünde Kutadgu Bilig İndeksini çalışırken bir elinin altında Clauson'un etimolojik sözlüğünün diğer elinin altında ise *Drevnetyurskiy Slovar'*ın bulunduğuunu söyler. Gerçekten de Eski Türkçe konusunda en önemli iki sözlük yukarıda adı geçenlerdir. Clauson'un eseri doğrudan Eski Türkçenin etimolojik sözlüğü olduğundan daha önemlidir. *Drevnetyurskiy Slovar'*da da kelime yabancı kökenliyse belirtilmektedir.

Clauson sözlüğünde bir kelimenin kesin olarak yabancı kökenli olduğu düşünülüyorsa, başına F (foreign loan-word) harfi konur. Eğer kelimenin Türkçenin dışında bir dilden olduğu düşünülüyorsa ve bu bilgi kesin değilse ?F şeklinde işaretlenir. Bazen de metin içerisinde prob. l.-w. (probably loan-word) kısaltmasıyla (belki/muhtemelen alıntı) görüşü belirtilir.

DLT'de yabancı kökenli sayılan kelime Clauson sözlüğünde geçiyorsa, geçtiği sayfa numarası -bazen açıklamalarıyla birlikte- Sertkaya tarafından verilir. Biz de bahsedilen kelimelere tek tek baktık. Sertkaya'nın yabancı kökenli olarak verdiği 258 kelimeden, Clauson'da bulunanlar içerisinde tam 108 kelimeyi Colusan yabancı kökenli **saymamaktadır**. Ayrıca 24 kelime “belki/muhtemelen” kaydıyla yabancı sayılmaktadır. Elbette Clauson'un Türkçe söyledi her kelime Türkçe kökenli olmayabilir veya Sertkaya Clauson'un görüşlerine katılmayabilir. Fakat 258 kelimenin neredeyse yarısına Clauson'un Türkçe deyip Sertkaya'nın yabancı kelime demesi ortaya ciddi bir problem çıkarmaktadır.

Sertkaya *be* (koyun melemesi bildirir) kelimesini Çince saymaktadır. Meğer bizim koyunlar Çince *belyormuş*. Bu tabii ki bir *taklidî* kelime ve bu tür kelimeler çeşitli dünya dillerinde birbirlerine benzeyebilirler.

Bohsuk (Kölelerin boynuna geçirilen bukağı), *bohtay* (Elbise bohçası, heybesi) kelimeleri açıkça *boğ-* fiiliyle bağlantılı değil mi? Sertkaya iki kelimeyi de Çince正在说.

Yıllardır öğrencilerime *koyn* kelimesinin *koy* ve *kon* şeklinde iki varyantının ortaya çıktığını ve kelimenin Türkçe olduğunu söyleyorum. Sertkaya hocamız doğrusa bundan sonra kelimenin Moğolca olduğunu söylemem gerekecek.

Sindu kelimesinin Türkçe *si-*: *kr-* filinden geldiğini biliyordum. Buradan *sınıkçı* kelimesi türemiştir diye öğrencilerime anlatıyorum. Sertkaya hocamıza göre *sindu* Çince imiş.

“*berge~berke* Kamçı veya değnek. EDPT 362b **berge** < Lat. *virga*. Clauson bu Latince kelimenin Türkçeye Farsça üzerinden geçtiğini söylüyor” (s. 24).

Clauson sahiden böyle mi söylüyor bakalım: “**berge:** ‘a whip’; an old word ending in **-ge::**. It is suggested in TT IV, p. 18. note B₄₇ that it is a l.-w. fr. Latin *virga* ‘a rod, stick’ obtained through Middle Pe. But there does not seem to be any trace of the word in Pe., and the theory is improbable (Clauson 1972: 362).

Türkçesi; “**berge:** ‘kamçı’; -ge ile biten eski bir kelime. TT (Turkische Turfantexte) IV, sayfa 18, Not B₄₇ ‘de Orta Farsça aracılığıyla Latince *virga* “çubuk, sopa” kelimesinden alındığı öne sürülmür(tekli edilir). Fakat Farsçada kelime için herhangi bir tanık görülmüyor ve teori imkânsızdır.”

Daha fazla kelime üzerinde tek tek durmak istemiyorum.

Ülkemizde son zamanlarda yayımlanan en önemli etimoloji sözlüğü Prof. Dr. Tuncer Gülensoy'un “Türkiye Türkçesindeki Türkçe Sözlüklerin Köken Bilgisi Sözlüğü”dür. Gülensoy ayrıca Moğolca uzmanı olduğundan, O. F. Sertkaya'nın DLT'de Moğolca kabul ettiği kelimeleri – toplam 57 kelime- Gülensoy sözlüğünde araştırdım. Sertkaya'nın Moğolca saydığı 32 kelime Gülensoy sözlüğünde bulunuyor. Gülensoy, sadece Türkçe kabul ettiği kelimeleri eserine aldığına göre aşağıda sıraladığımız bu kelimelerin yabancı kökenli olduğu görüşü tartışma konusu olmaktadır. Kelimeleri ve parantez içerisinde Gülensoy sözlüğündeki sayfa numaralarını veriyorum:

ağıl (53), *ala* (61), *and* (69), *arpa* (79), *ayran* (95), *baldu* (110-111), *berke* (133), *bugday* (177), *eke* (324-325), *esen* (341), *karangu* (465), *karanku* (465), *konur* (539), *kon* (549), *koy* (549), *kök* (375), *kuba* (562), *kula* (565), *kür* (397), *mej* (131), *öğür* (654), *örgü~ürkü* (669), *sakak* (716-717), *sakal* (717), *saman* (727-728), *sarmusak* (737-738), *sejek* (752), *sirke* (786), *sujkur* (815-816), *tal-gag* (854), *torum* (919), *torumtay* (919).

Ayrıca Sertkaya'nın Çince saydığı *bük* (192), *büke* (ejderha-172), *büke* (pehlivan-172) , *çal* (213), *en-e* (333), *sindu* (768), *tüge* (310), *ug* (413), *yeng* (1119) kelimeleri de Gülensoy tarafından Türkçe kabul edilmektedir.

Hocamız bu makalesiyle bize yeni imkânlar açtı. Eski Türkçe kelimelerin etimolojisi konusunda ne kadar çok problemin olduğu ortaya çıkmış oldu.

Sertkaya hocamız bu makalesinde “DLT”deki her kelime Türkçe kökenli

değildir" tezinde haklıdır, fakat yazida yabancı kökenli gösterdiği pek çok kelinin Türkçe olduğu açıktır. Makalede en azından DLT'de yabancı kelimelerin sayısını çoğaltma çabası görülmektedir. Hocanın "Çok daha titiz bir araştırma ile % 4'e yaklaşan bu sayının artacağı şüphesizdir" hükmüne katılmıyorum. Daha titiz bir araştırma ile DLT'deki yabancı kökenli kelime sayısı % 2'nin altına inecektir diye düşünüyorum.

Kaynaklar

- Clauson, Sir Gerard (1972), *An Etymological Dictionary of Pre-Thirteenth-Century Turkish*, Oxford, At The Clarendon Pres, London.
- Gökdağ, Bilgehan A. (2007), "Kençekler ve Kençekçe", *Dil Araştırmaları*, AYB, C. 1, S. 1, Ankara, s. 97- 108.
- Gülensoy, Tuncer (2007), *Türkiye Türkçesindeki Türkçe Sözcüklerin Köken Bilgisi Sözlüğü I (A-N), II (O-Z)*, TDK, Ankara.
- Sertkaya, Osman F. (2009) "Dîvânî Lügati't-Türk'te Geçen Her Kelime Türkçe Kökenli Midir? Veya Kâşgarlı Mahmud'un Dîvânî Lügati't-Türk'ünde Yabancı Dillerden Kelimeler", *Dil Araştırmaları*, AYB, S. 5, Ankara, s. 9-38.